

അധുനിക മലയാളഗദ്യത്തിന്റെ ആദ്യ മാതൃകകൾ

അഥവാ

ചൈയാകരണൻ ഗീവർഗീസുകന്തനാഥം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗദ്യകൃതികളും.

(ചിത്രമെഴുത്തു കെ. എം. വരഗീസ്)

IV

ഭിദ്യശ്രീ ഗീവർഗീസുകന്തനാർ അ വർകൾ തന്റെ ഗദ്യരചനയിലുപയോഗിച്ച സാധാരണ സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചും മലയാളഭാഷയെക്കുറിച്ചും എഴുതിയതിനും, വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻതിരുമനസ്സുകൊണ്ടു, "നാട്ടുപള്ളി കൂടങ്ങളിൽ ഉയന്ന ക്ലാസുകളിൽ വായിച്ചിരിക്കത്തക്ക ഉയർന്നതും പുസ്തകങ്ങൾ നിർമ്മിച്ച ഭാഷാപോഷണം ചെയ്യാൻ പുറപ്പെട്ട സന്ദർഭത്തിൽ മലയാളഭാഷയെ "സംസ്കൃതപദബാഹുല്യമുള്ള മലയാളമായി പരിവേഷിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമിച്ചതെന്തെന്നതിന് തിരുമനസ്സിലെ അക്വർകഥയുടെ പ്രസ്താവനയെ അക്വർകഥയുടെ പ്രസ്താവനയിൽ, പ്രസ്തുത ചരിത്രപ്രാധികൃതങ്ങളെ ആദ്യഭാഗങ്ങൾ പത്രങ്ങളു വച്ച്. മുമ്പു സംസ്കൃതമണ്ഡലമായ ഭാഷയിൽ എഴുതി എന്ന ഗ്രന്ഥകർത്താവുതന്നെ വിളിച്ചുപറയുമ്പോൾ 1057-മാണ്ടു് അതാവിയു ഗീവർഗീസുകന്തനാർ അവർകൾ ചരമം പ്രാപിച്ച പത്രങ്ങളു വച്ച്. കഴിഞ്ഞശേഷം സംസ്കൃതപദബാഹുല്യമായ മലയാളംകൊണ്ടാണു് തിരുമനീ മലയാളഗദ്യസാഹിത്യലോകത്തിൽ കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ പുറപ്പെട്ടതെന്നും എന്നാൽ ആദ്യഭാഗം എഴുതി 12 വർഷം കഴിഞ്ഞശേഷം ആ ഒരു പ്രസ്ഥാനം അവകൾക്കു് അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായിരിക്കാം എഴുതാവുന്നതിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് നിർവ്വചനയിൽ നായിത്തീർന്നതും പ്രസ്തുതമാവുന്നതും പ്രോ. മാതൃമല, പത്രങ്ങളു കൊല്ലം മുൻപിൽ എഴുതിയ ആദ്യഭാഗത്തിൽ ചിലേടത്തു ചില സംസ്കൃതപ്രയോഗം. അനവശ്യകമായും വന്നുപോയിട്ടുള്ളതുകണ്ടു് തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് ആ ഒരു പ്രസ്ഥാനത്തെപ്പറ്റി പഠിതവിക്കുന്നതായും കാണുന്നുണ്ടു്. ഇവിടെ അറുപത്തേക്കുടി അസ്സഭമാക്കിയായിരിക്കണം "ഒരു കാലത്തു്" എന്നിങ്ങനെയും അറുപത്താലുമ്മേകായിത്തമ്പുരാനുംകൂടി മലയാളഭാഷയോടു് അത്ര പ്രതിവത്തിയുണ്ടായിരുന്നതോ എന്നു സംശയമാണു്" എന്നു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് പിന്നീടു് പ്രസംഗിച്ചാൻ ഇടയായതു്. എന്നാൽ പിന്നാലത്തുവെട്ടു, തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് ഗീവർഗീസുകന്തനാർ അവർകളെപ്പോലെതന്നെ പ്രാധാന്യമായ ശാസ്ത്രീയവിഷയങ്ങൾ പ്രതിപാദിക്കുന്നതിനായിട്ടല്ലാതെ സംസ്കൃതഭാഷയെ ശരണീകരിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നില്ല. ശുദ്ധലളിതമായ രീതിയിൽ അവിടത്തേക്കു ഗദ്യരചന. ചെയ്യാൻ യാതൊരു പ്രയാസവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല നമ്മുടെ മലയാളം ബുക്കു കമ്മട്ടിപ്പടി ആദ്യകാലത്തു പുറപ്പെട്ട പാർവ്വതപ്പുസ്തകങ്ങൾതന്നെ ലക്ഷ്യമാണു്. പക്ഷേ ആ വക പുസ്തകങ്ങൾ വെറിയ കട്ടികൾക്കുപേണ്ടി എഴുതിയതെന്നല്ലാതെ അവകൊണ്ടു ഉയർന്ന തരത്തിലുള്ള ഭാഷാഭാവം. സാധിക്കാമെന്നു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടുതന്നെയും വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ലെന്നുവെട്ടു. വായനക്കാർ ഇവിടെ തെറ്റിദ്ധരിക്കരുതെന്നു് "എന്നിങ്ങ പ്രത്യേകമായ അഭ്യർത്ഥനയുണ്ടു്. ഞാൻ ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ മുഖ്യം ഇതാണു്:—ഭാഷാശാക്തം. (പരിഷ്കരിക്കത്തക്കതായ ആദ്യത്തെ തർജ്ജമ) അക്വർ മുതലായി ഭാഷാപോഷണത്തെ സ്വപ്രധാനമായി പരിഗണിച്ചു തമ്പുരാൻതിരുമനസ്സുകൊണ്ടു പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ള ഉയർന്നതും സാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ പഴി അവിടുന്നു പ്രകാശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഭാഷാപോഷണസമ്പ്രദായം മലയാളഭാഷയ്ക്കു് അശേഷം അനുകൂലമായിട്ടുള്ളതല്ലെന്നു കണ്ടു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് ആ പദ്ധതിയെ നിശ്ചേഷ്ടം ഉപേക്ഷിച്ചുവെന്നും അതിനാൽ ശാസ്ത്രീയവിഷയപ്രതിപാദനങ്ങൾക്കായിട്ടല്ലാതെ അവിടുന്നു പിന്നാലത്തു സംസ്കൃതഭാഷയെ ശരണീകരിക്കുകയുണ്ടായില്ലെന്നും, ഈ നിലയിൽ ഗീവർഗീസുകന്തനാർ അവർകളെപ്പോലെതന്നെ മലയാളഭാഷയെ അവതരം മലയാളഭാഷാകൊണ്ടുതന്നെ പുഷ്പിപ്പടുത്തേണ്ടതാണെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തോടുകൂടി, അവിടുന്നു് ഒടുവിൽ,

എഴുതിട്ടുള്ള ഈ കൃതികളിൽ, ഈ ഒരു പദ്ധതി പരീക്ഷിക്കുന്ന പ്രസ്താവനയെക്കുറിച്ചായിരുന്നുവെന്നും മാത്രമാണു്. കേരള സാഹിത്യനാലകൻ ധീരന്മാ കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള ബി. ഐ. അവാർകൾ, ഗീവർഗീസുകന്തനാർ അവർകൾ പ്രകാശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതായ ഈ ഒരു പദ്ധതിയെത്തന്നെ സ്വീകരിക്കാതിരുന്നതാണെന്നും തന്റെ അത്യശ്വസാഹസ്യപരമായും ആ സാഹിത്യലോകത്തിൽ ഈ ഒരു പദ്ധതിയെത്തന്നെ ഭാഷാസാഹിത്യത്തിൽ ഉദ്ദീപിക്കുന്നതിനായി, സ്വീകരിക്കുകയോകൂടി ശ്രമിച്ചിരുന്നുവെന്നുള്ളതിനു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥവിവരങ്ങൾതന്നെ പ്രസ്താവിക്കുന്നതാണു്. ഇതിനെതിരായ രീതിയെ അവലംബിച്ചിരുന്നവരുടെ ഭാഷയെ ഉദ്ദേശിച്ചു് അദ്ദേഹം "വെങ്കലഭാഷ" എന്നു കൂടുകൂടെ അക്ഷേപണം ചെയ്തിരുന്നു. ഇതും പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു് അശാസ്ത്രീയവിഷയപ്രതിപാദനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചെടത്തോളം സ്വതന്ത്രമായി സംസ്കൃതപദങ്ങൾക്കു തല കാട്ടുവാൻപോലും പഴയതായിക്കണ്ടെന്നു അവർകളോ, വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻതിരുമനീയോ, മിസ്റ്റർ രാമകൃഷ്ണപിള്ളയോ ഒരു ദൃഢനിശ്ചയം ചെയ്തിരുന്നതായി വായനക്കാർ തെറ്റിദ്ധരിക്കരുതു്. കേവലം ഈടപെറ്റ കട്ടികളെപ്പോലെ അകൃതികൊണ്ടു് മാറ്റം മലയാളഭാഷയോടു് അനുരൂപം വാരിക്കുന്നവയും, സംബന്ധംകൊണ്ടും, സാഹചര്യംകൊണ്ടും അനുരൂപമായും മലയാളഭാഷയോടു് അനുരൂപം വാരിക്കുകയായി കഴിഞ്ഞുകിട്ടിയിരുന്ന സംസ്കൃതപദങ്ങളെ അവർ സ്വതന്ത്രമായി യാതൊരു ആദരിക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ലാ. ശാസ്ത്രീയവിഷയപ്രതിപാദനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചെടത്തോളം. ഇത്തരം ഭാഷാപദങ്ങൾകൊണ്ടുതന്നെയും അശാസ്ത്രീയവും സാധാരണവുമായ വരുന്ന ലളിതമായി "മാത്രം സംസ്കൃതഭാഷയെ പരിപൂർണ്ണമായി അവലംബിക്കുന്നല്ലാതെ സാധാരണ വിഷയങ്ങളിൽ പരിമിതപരിധിക്കപ്പറ്റി ചാടിപ്പോകുന്നതു് അനുവദനീയമല്ലെന്നു കന്തനാർ അവർകൾക്കു് അഭിപ്രായമുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ഒരു ഭാഷയെ അതിന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിനു് ലേശവും നൂനതകൂടാത്തവിധം ഒരു ഭാഷയായിത്തന്നെ നിവർത്തിപ്പോരണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായം. സ്വാഭാദാർശികമെങ്കിൽ ഇത്തരം ഭാഷയോടു് അതിനുള്ള സംബന്ധത്തെ ഒരു ക്ലിപ്തപരിധിക്കുള്ളിൽ നിയന്ത്രിക്കുന്നതു് എത്രയോ ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതാണു്. കേരളവർദ്ധനവിലുകോയിത്തമ്പുരാൻതിരുമനീയെയും, ഗീവർഗീസുകന്തനാർ അവർകളെയും ഞാൻ ഇവിടെ താരതമ്യപ്പെടുത്തിയതു് അവരുടെ ഭാഷാപോഷണപരിശ്രമങ്ങളുടെ ഏറ്റക്കുറച്ചിലിന്നു അനുസരണമുണ്ടെന്നും, പ്രസ്തുത ഭാഷാപോഷണത്തിന് സ്വീകരിച്ചിരുന്നതായ അവരുടെ പദ്ധതിയെയോ, അഥവാ പദ്ധതികളെയോ പുറത്തുവിട്ടാണെന്നും വായനക്കാർ ഇവിടെ പ്രത്യേകം ധരിച്ചിരിക്കുന്നതാണു്.

ഇസ്താമം സ്രീകളും
അഹ്ശാൻ മഹാറാണിയുടെ
അഭിപ്രായം.
(തുടച്ചു)
(ടി. കെ.)
ആരംഭം.

ചരിത്രാലോചനയ്ക്കു് ഭാഷാസമ്പ്രദായം ഇസ്താമം മാതാവീർഭവത്തിനു ബഹുലാലത്തിനു മുമ്പു ലോകത്തുള്ള വിവിധഭാഗങ്ങളിലും ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളെ ഇടയിൽ നടപ്പിൽ ഇരുന്നതായി ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണു്. മതഗുരവായ അബ്രാഹാമിന്റെ കാലത്തേ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിൽ ഭാഷാസമ്പ്രദായം നടപ്പിൽ ഇരുന്നതാണുവേദഗ്രന്ഥങ്ങൾസാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. എജിപ്റ്റിൽ ഫെറോരാജാക്കന്മാരുടെ കാലത്തുതന്നെ നടപ്പിലിരുന്നു. യുദ്ധത്തിൽ പരാജിതരായ ഫെറോസ്റ്റാൻ രാജാക്കന്മാർ കാലിഫായെ ഹസാതു ഉമറിന്റെ മുൻപിൽ കൊണ്ടു

നിറുത്ത
സഭാ
ന്റെ
ണ്ണ
ഇതിനു
കൊണ്ടു
നടന്നു
നാ ക
കന്നി
ജ
രണം
മാര
വ്രന്ദ
രാജ
ച്ച
യം
കലി
ന്റെ
പഴ
റിപ്പ
ത്ത
ജി
ഷാ
അത
എന്ന
രുന്ന
ജെ
ച്ചിട്ട
മറ്റ
നട
നസ്
കര
ല്ല
മേ
യുള
തി
ക
കെ
കുട
ജ
ഗെ
സ്
പ്ര
രത്ന
ൽ
റ
ന്ന
മെ
ത്ത
മാ
വെ
പ
ന
യ
ന
സ
മേ
ണ്ട
ൽ
നാ
വ
മല്ല
ക്ഷ
യ്യ
കെ
ലക
ഭാ
മേ
രിക
അ
ഭൂ
യുന്ന
റി
ക്ക
സ്
നേ
രട്ട
ടക
വെ
വ
മാ
യമി
വിട്ട
സ
വെ
പെട്ട